

מ"ת 6537/09/21 - מדינת ישראל נגד אדהם עמירה (עציר)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 6537-09-21 מדינת ישראל נ' עמירה(עציר)

לפני כבוד השופט בנימין הירשל דורון
המבקשים:
נגד

המשיבים:
אדהם עמירה (עציר) ב"כ עו"ד מאיה גלעדי

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גניבת רכב בצוותא תוך כדי כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רשיון, נהיגה ברכב ללא ביטוח וחבלה במזיד ברכב.

עובדות כתב האישום מפרטות אירוע גניבת רכב שבוצע על ידי המשיב, תושב האזור. כתב האישום מפרט שבעת שכוח משטרה ביקש לבלום את הרכב הגנוב, בו נהג המשיב, במחסום משטרתי, נגח הוא בחוזקה בניידת משטרה שעמדה במחסום ואף ניסה להימלט מהרכב רגלית אך נבלם על ידי השוטר ונעצר.

בקשת המעצר הדגישה את המסוכנות הנשקפת מתושב האזור המבצע עבירת רכוש, החשש להימלטות מהדין הכרוך בנאשמים תושבי האזור, ועברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעה אחת קודמת מבית משפט צבאי בה הורשע המשיב בביצוע שתי עבירות של זריקת חפץ כלפי אדם.

בדיון שנערך בפני ב-23.9.21 הסכימה המשיבה לקיומן של ראיות לכאורה אך ביקשה לציין שהמשיב היה רק נהג ואחרים הם שגנבו הרכב וכמוכן ציינה שהפגיעה בניידת מסתכמת ב"מכה קטנה".

לגישת המשיבה יש לשחרר את המשיב בערבויות ממספר טעמים:

1. גילו הצעיר.

2. העדר הרשעות קודמות דומות.

3. המשקל הנמוך שיש לייחס להרשעתו הקודמת שמוצגת כ " עבירה ביטחונית" אך יש לשים את הדגש על העונש שנגזר בה (מאסר על תנאי וקנס 1,500 ₪) ועל גילו של המשיב בעת ביצוע העבירה (כבן 15 בעת ביצוע אחת העבירות וכבן 13 בעת ביצוע העבירה האחרת).

4. שיחרורו בערבויות של משיב בהליך אחר בגין מעשה זה שבוצע סמוך לאירוע שבפנינו במ"ת 6666-09-21 שם שיחרר בית המשפט את המשיב כנגד הפקדת 5,000 ₪ ערבות צד ג' של ערב ישראלי בגובה 5,000 ₪, ותנאים נוספים.

המשיבה הפנתה את בית המשפט למ"ת 17036-07-21 מבית המשפט השלום בפתח תקווה בו במקרה חמור יותר בנסיבותיו שבוצע על ידי משיב מבוגר בן כ-55 שנים, שלחובתו 4 הרשעות קודמות שהאחרונה בהן מ-2009, הורה בית המשפט על שיחרור המשיב בערבויות ביניהן הפקדה כספית בגובה 30,000 ₪ וערב צד ג' ישראלי, בסכום דומה.

המבקשת הדגישה בטיעונה בפני את העבר הביטחוני, ואיבחנה מהמשיב האחר ששוחרר במ"ת 6666-09-21 בכך שציינה שהאחר צעיר מהמשיב שבפני בשנתיים ואין לו כל עבר. כמוכן האחר לא ניסה לחמוק מכוח המשטרה בעת שנתפס במחסום.

כמוכן הפנתה המבקשת לעדות המשיב במשטרה בה טען שנהג כאשר הוא "מסטול" בשל עישון חשיש וזאת כאשר אין הוא אווז רשיון נהיגה כלל. נסיבות המבססות עילת מסוכנות בענינו.

אציין שבחקירתו במשטרה מתאריך 26.8.21 חוזר המשיב ומציין שביצע את העבירות תחת השפעת שימוש בסם מסוכן מסוג חשיש. בחקירתו מ-29.8.21 מאשר המשיב שאין לו כלל רשיון נהיגה.

לגישתי בנסיבות מקרה זה קמות שתי עילות מעצר.

הראשונה המסוכנות לציבור. במקרה זה אין מדובר אך ורק במסוכנות שבמרכז ביצוע עבירת רכוש חמורה על ידי תושב האזור אלא מסוכנות שנשענת על כך שמדובר במי שבעת שנהג ברכב הגנוב היה תחת השפעת סם ומעולם לא הוציא רשיון נהיגה, גם לא באזור.

העילה השנייה היא החשש להימלטות מהדין. במקרה זה לא מדובר אך ורק בחשד הנובע מכך שמדובר בתושב האזור וההנחה שאם ישוחרר יסוכלו קידומו של ההליך הפלילי בענינו. במקרה שלפנינו האופן בו התנהג המשיב בעת ביקש כוח המשטרה לעוצרו במחסום מעצים את החשד שימלט מאימת הדין אם ישוחרר. הרי אם כך נוהג המשיב עת כוח משטרה " סוגר" עליו במחסום כיצד נוכל להבטיח שיתייצב לדיון משפטי בענינו אם ישוחרר בערבויות?

אולם כעת כאשר הגעתי למסקנה שקיימות ראיות לכאורה ועילות מעצר עלי לבחון אם יש מקום לבחון בענינו של המשיב חלופת מעצר.

פסיקה רבה עוסקת בנושא מעצרו של תושבי האזור המבצעים עבירות רכוש בישראל.

בש"פ 6781-13 קונדוס נ' מ"י מתווה את ההלכה בנושא (להלן: "הלכת קונדוס"). בקצרה נציין שההלכה קובעת שהעובדה שנאשם הוא תושב האזור אינה מצדיקה מעצר עד תום ההליכים אם באותן נסיבות אזורי ישראלי היה משוחרר לחלופה. ההלכה מפרטת שיקולים שעל בית המשפט לבחון בנסיבות אלו, ביניהן ביצוע עבירות נוספות מעבר לשהייה בלתי חוקית בישראל, עברו הפלילי של המשיב.

לטעמי יש להזכיר את העובדות שלאורן נפסקה הילכת קונדוס. מדובר היה בצעיר, ללא הרשעות קודמות שהואשם בהסעת שב"ח, כאשר הוא שוהה בישראל שלא כדין. כמו כן הואשם בנהיגה בקלות ראש, נהיגה ברכב ללא רשיון, והפרעה לשוטרי. עובדות כתב האישום שם מפרטות נהיגה פרועה, ונסיון להימלטות רגלית מהרכב **תוך שהרכב בתנועה**.

אזכיר שבנסיבות מקרה דחה בית המשפט העליון את הערר על בית המשפט המחוזי והשאיר את הנאשם עצור עד תום ההליכים.

אני מודע לכך שהפסיקה נוטה לפרש את הלכת קונדוס בגוונים שונים.

עיינתי בהחלטה אליה הפנתה ב"כ המשיב מבית המשפט השלום בפתח תקווה בה פירש בית המשפט את הילכת קונדוס באופן המאפשר שיחרור נאשם כנגד הפקדת מזומן משמעותית וערבות צד ג' גבוהה בנסיבות אירוע חמור משלנו שכלל אף עבירה של נהיגה פוחזת והפרעה לשוטרי.

עיינתי במ"ת (פ"ת) 42711-07-16 מ"י נ' עיסה בו הורה בית המשפט על שיחרור נאשם נעדר עבר פלילי שיוחסה לו עבירה של התפרצות לדירה תוך שהייה שלא כדין. בהליך זה הורה בית המשפט על שיחרור המשיב כנגד פקדון כספי על סך 10,000 ₪, ושתי ערבויות צד ג', כל אחת מהן על גובה 15,000 ₪ לצד תנאים נוספים.

מנגד דומה שפסיקת בית המשפט המחוזי מנחה על מעצר עד תום ההליכים במקרים דומים.

אני מפנה ל:

א. **עמ"ת 39261-02-21** (מחוזי ת"א) בו קיבל בית המשפט המחוזי ערר על שיחרור מי שיוחסה לו עבירת התפרצות תוך שהייה שלא כדין. דומה שבית המשפט המחוזי שם דגש בנסיבות מקרה זה על עבר בטחוני שכלל הרשעה בגינה נגזרו למשיב 23 חודשי מאסר.

ב. **עמ"ת 13632-07-20** (מחוזי נצרת) בו דחה בית המשפט המחוזי ערר על החלטת מעצר בענינו של תושב האזור שיוחסו לו עבירות של גניבת רכב , גניבת רכב חקלאי, הכשלת שוטרים , והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בהחלטה זו התבסס בית המשפט על כך שמדובר היה בעבירות שבוצעו יום אחרי יום, בצוותא עם אחרים, תוך התארגנות בציוד מראש וזאת כאשר לחובת המשיב הרשעות דומות , מרוחקות באופן יחסי בזמן.

ג. **עמ"ת 2854-07-19** (מחוזי מרכז) בו נדחה ערר על החלטת מעצר בענינו של מי שהואשם בקשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב, תוך שהייה בלתי חוקית בישראל. בית המשפט הדגיש שבמקרה זה יש לשים את הדגש שהמשיב הוא בעל עבר פלילי רלבנטי כולל עבירות רכוש, שבעת ביצוע העבירה התנהלו כנגדו הליכים נוספים בגין שהייה בלתי חוקית. לפיכך מצא בית המשפט שעילות המעצר בגין מסוכנות והחשש להימלטות הן בעוצמה גבוהה אשר לא מאפשרות שיחרור ממעצר.

לגישתי עיון בפסיקת המחוזי מראה שבית המשפט המחוזי מורה על מעצר תושבי האזור המבצעים עבירות דומות עד תום ההליכים כאשר ניתן להצביע על עבר פלילי דומה, או הרשעה בעבירת בטחון משמעותית או כאשר ניתן ללמוד על חומרה מנסיבות ביצוע העבירה .

בענינו של המשיב בפני התלבטתי רבות. מצד אחד לאור הילכת קונדוס מדובר במי שלא מיוחסת לו אך ורק עבירה של שהייה בלתי חוקית. מנגד מדובר בבחור צעיר שנעדר עבירות דומות.

נכון שלחובתו הרשעה קודמת שניתן לכנותה "**עבירה בטחונית**". אולם לטעמי יש לתת את הדעת לעבירה בה הורשע , לעונש הקל שנגזר לו ולגילו של המשיב בעת ביצוע העבירה. יודגש שמאז הרשעתו זו לא צבר המשיב כל הרשעה נוספת.

נכון הדבר שהמשיב אף נגח בניידת בעת בריחתו וניסה להימלט מהרכב בעת מעצרו אולם יודגש שכתב האישום מציין שהנזק שנגרם לניידת מסתכם בשפשופים וכיפוף פח. משמע נזק של ממש אך **לא נזק כבד**.

בסופן של התלבטויות אני סבור שלאור גילו הצעיר של המשיב, העדר עבר דומה , **והחלטת השיחרור בענינו של האחר** , שנעצר באותו מועד , באותו מחסום , יש מקום להורות על שיחרורו של משיב זה כנגד ערבויות כבדות. לטעמי בנסיבות מקרה זה ההבדל בין שני המקרים מחייב עמידה על תנאי שיחרור משמעותיים יותר.

לפיכך אני מורה על שיחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. הפקדת מזומן בסך 15,000 ₪.
2. שתי ערבויות צד ג', שתחתמנה על ידי אזרח ישראלי, בגובה 10,000 ₪ כל אחת.
3. ערבות עצמית על סך 10,000 ₪.
4. נאסר על המשיב להיכנס לישראל אלא לצורכי משפטו.
5. התייצבות לדיונים היא חלק מתנאי השחרור, והפרת תנאי זה היא עילה למעצרו של המשיב ולחילוט מכלול הערבויות.

אני מבקש להדגיש שהערבויות שקבעתי באות לשמש כחלופה למעצר בפועל ולאור זאת יש לבחון אותן בדיונים בהם להערכתי יקיימו תזכורת ערבויות בענינו של המשיב.

אני קובע דיון מקדמי בתיק העיקרי לפני כבוד השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא ליום 8.11.21 בשעה 12:00.

על המשיב לפנות למת"ק הרלוונטי כשברשותו החלטתי זו, לפחות שלושה שבועות לפני מועד הדיון. ככל שקיים קושי בהשגת אישור כניסה, על המשיב להודיע על כך לבית המשפט מיידית, באמצעות סנגורו או הערב, ולא תשמע טענה מאוחרת בנוגע לקושי זה מבלי שהוגשה הודעה כאמור.

ניתנה היום, כ' תשרי תשפ"ב, 26 ספטמבר 2021, במעמד
הצדדים.